

කිංසුගොකාම ජාතකය

තවද සංසාර පාරගත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කිංසුගොකාම සුත්‍රය අරභයා මේ ජාතකය වදාරණ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

භික්ෂූන් සතරදෙනෙකුන් වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේගෙන් කමටහන් ඉගෙනගෙන ඒ සතර දෙනා වහන්සේගෙන් එක් කෙනෙකුන් වහන්සේ පංච ස්ථානයෙන් භාවනාකොට රහත්වූසේක. එක් භික්ෂූකෙනෙකුන් වහන්සේ පංචස්කන්ධ භාවනාකොට රහත්වූසේක. එකී භික්ෂූන් කෙනෙකුන් හන්සේ පංචස්කන්ධ භාවනාකොට රහත් වූසේක. එක්කෙනෙකුන් වහන්සේ මහභූත භාවනාකොට රහත්වූ සේක. එක් කෙනෙකුන් වහන්සේ අසුභ භාවනාකොට රහත් වූසේක. සතරදෙනා වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේ දකිනට ගොස් කියනසේක් අපි සතරදෙනම රහත්වූමිහ. රහත්වීමී එක්කලෙක භාවනා සතරක් වන්ට කාරණා කවරේදී විචාල සේක. සර්වඥයෝත් කැළමල් විචාලා සතරබැයන් වැන්නයි වදාරා ඒ කෙසේදී ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජරුවන්ගේ රාජකුමාරවරු සතරදෙනෙක් ඇත්තාහ. එ සතරදෙනා කැළමල් කෙසේදී විචාරා රථාවාරියා ගෙන්වා කැළමල් ගෙන්වා අපට පාවයි කීහ. රථාවාරියා සතරදෙනාට එකවිට නොපැ පළමු කොට එක් රාජකුමාරකෙනෙකුන්ට පත්‍රාංකුරයෙන් යුක්ත ගසක් දක්වාලිය, අනික් කුමාර කෙනෙකුන්ට මල්පිපුනු ගසක් දක්වාලිය. අනික් කුමාර කෙනෙකුන්ට විලිසුනු ගසක් පැලිය. ඒ කුමාරවරුන් සතරදෙනා එක් දවසක් ඉද කථාකරන්නාහු කැළගස්නම් දාගිය කනුවක්මයයි කීහ. එක් කෙනෙක් කියන්නාහු නුග ගසක් සේමයයි කීහ. එක්කෙනෙක් මස් කැටි එල්වුවාසේමයයි කීහ. එක්කෙනෙක් විලිස්සාපියාතිබෙන පන්ඇති රුක්මොනැයි කීහ. මෙසේ කියා සතරදෙන උනුන්ගේ කථා නොගිවිස පියරජුහු සම්පයට ගොස් දේවයන් වහන්ස කැළගස්නෙම් කෙසේ තිබේදී කීහ. රජු විසින් තොප කීයේ කෙසේදී කී කල්හි ඒ කුමාරවරු සතරදෙන තමන් කීවා වූ ක්‍රම පළමුපරිද්දෙන්ම කීවාහුය. එබසට රජ්ජරුවෝ කියන්නාහු දරුවෙහි තොප සතරදෙනා විසින්ම කැළ ගසක් දක්නා ලද්දේය. එතකුදුවන් රථාවාරියා විසින් තොපට කැලැගසක් දක්වන කල්හි මේ ගස ඇමකල්ම මෙලෙස තිබේද නොහොත් කලින් කලට වෙන වෙන ආකාරයෙන් පවතීදී විභාග කොට නොවිචාල හෙයින් සැක උපන්නේය. ඒ වෘක්ෂයෝ කොලගියකාලයෙහි තනුවක්මෙන් තිබෙන්නේය. පත්‍රාංකුරයෙන් යුක්තවූ කල ගසක් මෙන් තිබෙන්නේය. මල්ගත් කල මස් කැටි එල්ලුවාක් මෙන් තිබෙන්නේය. කොල විලිස්සුනු කල්හි රන්වන් මහරිගසක් මෙන් තිබෙන්නේය. ඒ අවස්ථාවෙහි කාලවිශේෂයෙන් ආකාරහෙදවූ පමණක් මුත් එකකැලගස වන්නේයයි කියා සැක දුරුකළාහුය. සර්වඥයන් වහන්සේද මේ කථාව දෘෂ්ටාන්තය ගෙනහැර දක්වා වදාරා මහණෙනි ඒ සතර බැයෝ කැළෑ විභාගකොට නොවිචාලයෙන් යම්සේ සැක උපදවාපුහුද එපරිද්දෙන් සියළු විදර්ශනඥානයන් සකන්ධායතනගුත ධාතු ප්‍රභේදවූ ධර්මයන්ගේ විභාග දැන සෝතාපත්ති මාර්ගයට නොපැමිණි හෙයින් එක්රහත් විමට භාවනා සතරක් විමට කාරණා කින්දී තොපට සැකඋපන් පමණක්මුත් ඒ භාවනා සතරින්ම පැමිණෙන්නේ එක් නිර්මාණයයි වදාරා මේ කිංසුගොකාම ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි බරණැස් රජ්ජරුවෝ නම් දැන් බුදුවූ මම්මයයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.